

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Eremciuc Ghenadie, Pitic Mariana, Donos Aliona,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Grițco Pavel cu inculpatul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2022, în cauza penală în privința lui,

Mustafenco Gheorghe xxxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.07.2020 – 22.10.2020;

Instanță de apel: 14.11.2020 – 12.07.2022;

Instanță de recurs: 08.12.2022 – 14.11.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2020, Mustafenco Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, și în baza acestei legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90¹ alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Mustafenco Gheorghe s-a suspendat parțial, prima perioadă de 3 (trei) ani din pedeapsă urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani 6 (șase) luni s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Conform art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, s-a obligat Mustafenco Gheorghe în perioada executării părții de pedeapsă suspendată condiționat să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Măsura preventivă – arestarea preventivă, aplicată în privința inculpatului Mustafenco Gheorghe s-a menținut până la rămânerea definitivă a sentinței și urmează a fi deținut în Penitenciarul nr.13 din mun. Chișinău.

Termenul executării pedepsei a-l calcula din data pronunțării sentinței 22.10.2020, cu computarea în termenul ispășirii pedepsei a termenului arestării preventive în privința lui Mustafenco Gheorghe din 27.05.2020 ora 15:45 până la data judecării cauzei, în conformitate cu prevederile art.88 alin.(3) Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Tradn Grup” privind încasarea de la Mustafenco Gheorghe a prejudiciului material în sumă de 1 086 325 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Mustafenco Gheorghe este învinuit în aceea că, în perioada de timp xxxxx, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a

bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. xxxx, a sustras în mod tainic, 962 buc., de cadru metalic, prețul unuia de 671 lei 25 bani, în sumă de 645 743 lei, 715 buc., de element orizontal, prețul unuia de 169 lei 56 bani, în sumă de 121 240 lei, 251 buc., de diagonal mare, prețul unuia de 346 lei 52 bani, în sumă de 56 977 lei, 1326 buc., de nastil din scândură, prețul unuia de 296 lei, în sumă de 392 496, 112 scări metalice, prețul unuia de 237 lei, în sumă de 26 544 lei, după care, cu bunurile sustrate, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, în rezultat, cauzând SRL „Trand Grup”, reprezentat de către Mihail Șontea, daune deosebit de mari, în sumă totală de 1 243 000 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Mustafenco Gheorghe au fost calificate în baza art.186 alin.(5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Ciobanu Valentina, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, recunoscându-l culpabil pe Mustafenco Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă de 8 ani închisoare;

- avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri, prin care Mustafenco Gheorghe să fie achitat;

- inculpatul Mustafenco Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, deoarece infracțiunea nu conține elementele infracțiunii - nu este prezent obiectul infracțiunii, or, nu a fost demonstrată valoarea bunurilor sustrate, iar prima instanță nu a constatat că au fost sustrate schele în sumă de 186 672 lei.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, sentința este neîntemeiată, deoarece instanța de judecată nu a interpretat corect probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței, neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art.186 alin.(4) Cod penal.

A menționat acuzatorul de stat că, organul de urmărire penală a fost sesizat de reprezentantul părții vătămate Șontea Mihail pe faptul sustragerii de bunuri în valoare totală de 1 243 000 lei, fiind descrise în detaliu bunurile care au fost sustrate. Valoarea bunurilor sustrate se confirmă prin actul de inventariere din 17.01.2020 care a fost prezentat și anexat la materialele cauzei penale. În cadrul urmăririi penale au fost efectuate un șir de acțiuni necesare pentru identificarea și stabilirea locului aflării făptuitorului cât și a bunurilor sustrate. Acționând în mod prompt organul de urmărire penală a identificat locul aflării bunurilor sustrate. Astfel că acestea au fost depozitate în curtea domiciliului provizoriu a inculpatului Mustafenco Gheorghe și anume în or. Ialoveni. Acest fapt se confirmă și prin declarațiile martorului Armașu Sergiu care și este proprietarul imobilului dat, care și a activat împreună cu inculpatul. Valoarea totală a bunurilor depistate constituie 461 383 lei. Din bunurile depistate și anume cadre metalice (rame metalice cu lungimea de 2 m, rame culoare albastră lungimea 2 m) cantitatea 166 bucăți; elementele orizontale (țevi cu lungimea de 3 m) cantitatea 70 bucăți; diagonale mari (țevi din metal lungi - scurte) cantitatea 40 bucăți; nastil din scânduri (podini din lemn) 207 bucăți; scări metalice (țevi cu cârlig lungimea 3,5m) 92 bucăți în valoare de 186 672 lei au fost restituite proprietarului.

A considerat demonstrat că, în rezultatul acțiunilor ilicite ale inculpatului Mustafenco Gheorghe, părții vătămate SRL „Trand Grup” i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral în proporții deosebit de mari. Quantumul prejudiciului cauzat a fost reflectat în acțiunea civilă înaintată cu indicarea sumei de 1 273 000 lei. Totodată, de către reprezentanții părții vătămate au fost prezentat actul de inventariere, prin care a fost indicat că - au fost sustrate bunuri în sumă totală de 1 272 994, 42 lei.

Instanța de judecată a ajuns la concluzia că este necesară recalificarea acțiunilor inculpatului Mustafenco Gheorghe din prevederile art.186 alin.(5) în prevederile art.186 alin.(4) Cod penal, deoarece sumele indicate supra nu coincid. Acuzatorul de stat a considerat că, nu este necesară ca suma prejudiciului cauzat indicat în plângere să corespundă cu sumele

indicate în acțiunea civilă. Sumele indicate în acțiunea civilă se referă la aspectul material și moral al prejudiciului cauzat. Faptul că au fost găsite o parte din bunuri nu înseamnă că valoarea acestora are prioritate în raport cu suma indicată în actul de sesizare. În final nu au fost depistate și restituite toate bunurile sustrate de la partea vătămată, în cazul restituirii integrale a bunurilor sustrate partea vătămată urma să-și rectifice sau după caz să retragă acțiunea civilă. Pe când în cazul dat acțiunea civilă a fost înaintată și susținută.

Procurorul a atenționat și asupra faptului că, locul comiterii infracțiunii este un spațiu foarte mare, care a implicat efectuarea multiplelor lucrări cu un anumit echipament de către mai multe echipe de lucrători. Martorii au confirmat că, responsabilii de echipament și alte instrumente necesare erau șefii de echipă și persoana responsabilă. Inventarierea bunurilor de obicei se efectua după finisarea obiectivului. Totuși, se efectua și o evidență în momentul transportării/ transiterii schelelor.

A susținut partea acuzării că, art.126 alin.(2) Cod penal, prevede criteriile după care se consideră proporții deosebit de mari, în speță acesta fiind respectat.

A mai invocat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Mustafenco Gheorghe cu aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțele faptei, și anume: inculpatul a comis o infracțiune gravă, bunurile au fost sustrate de la locul de muncă, quantumul prejudiciului cauzat este unul în proporții deosebit de mari, în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată vina sa în fapta imputată a negat-o în totalmente. Totodată, la solicitările reprezentantului părții vătămate cât și a organului de urmărire penală, inculpatul Mustafenco Gheorghe nu a reacționat, eschivându-se prin diferite pretexte.

Reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acesteia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului a invocat că, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, de comportamentul inculpatului, de personalitatea acestuia, de declarațiile martorilor, motivând superficial soluția adoptată. În urma constatării poziției primei instanțe în cursul judecării prezentei cauze penale, înțelegem cu siguranță, că actul de justiție/sentița de condamnare prin care urma să fie soluționată sarcina justiției este contrară prevederilor art.384 alin.(3) și (4) Cod de procedură penală, care statuează asupra faptului că sentița adoptată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată și nu există nici un temei pentru a verifica legalitatea în cadrul căilor de atac. De aceea consideră absolut necesar să indice și faptul că în pretinsa cauza penală nu s-au respectat cu strictețe prevederile procesuale la aplicarea normelor penale în corespundere cu împrejurările cauzei.

A relevat că, în urma cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că acțiunile inculpatului totalmente sunt contrare învinuirii aduse de acuzatorul de stat. Din probatoriul prezentat de către acuzare și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de care este învinuit nu a fost demonstrată. De către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că în acțiunile inculpatului ar fi fost careva elemente constitutive ale infracțiunii de care este încriminat. Examinarea în instanța de judecată a probelor prezentate de către acuzator nicidecum nu a confirmat cele imputate lui Mustafenco Gheorghe ci dimpotrivă a confirmat faptul că urmărirea penală pe caz a fost efectuată superficial și unilateral, fără a stabili cu certitudine circumstanțele cauzei și totodată a creat mai multe dubii care nu pot fi înlăturate.

Analizând declarațiile martorilor, se deduce că aceștia au aflat de la Vartic Mihail despre sustragerea a careva bunuri și că între Mustafenco Gheorghe și „Tradn Grup” au apărut careva conflicte legate de bani (plata pentru lucrările efectuate).

Conform învinuirii - Mustafenco Gheorghe ar fi sustras „de pe str. xxxxx, în mod tainic, 962 buc. de cadru metalic, prețul unuia de 671 lei 25 bani, în sumă de 645 743 lei, 715 buc. de element orizontal, prețul unuia de 169 lei 56 bani, în sumă de 121 240 lei, 251 buc.

de diagonal mare, prețul unuia de 346 lei 52 bani, în sumă de 56 977 lei, 1326 buc. de nastil din scândură, prețul unuia de 296 lei, în sumă de 392 496, 112 scări metalice, prețul unuia de 237 lei, în sumă de 26 544 lei, ce-i aparțin SRL „Tradn Grup”, astfel cauzându-i daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de 1 243 000”. 23. Din materialele cercetate în cadrul ședințelor de judecată avocatul observă că cantitatea și valoarea bunurilor sustrase este indicată conform facturilor de achiziție - nr. xxxx din 19.04.2016, nr. xxxx din 19.04.2016, nr. xxx din 19.04.2016, și nr. xxxx din 19.02.2015 (f.d.14-17). Însă sumele sunt indicate, fără a se ține cont de gradul de uzură al bunurilor, valoarea bunurilor fără TVA și bunurile au fost procurate în perioade de timp diferite, la prețuri diferite. La cumulare prețurilor de pe facturi - suma constituie exact 1 243 000 lei. Însă, din momentul procurării în 2015-2016, aceste bunuri nu au fost ținute de către „Tradn Grup” SRL ca bibelou, ele sunt obiecte de artă cărora, odată cu timpul le crește valoarea. Totodată, este îndoielnic faptul că, în toți acești ani, nici un bun nu s-ar fi deteriorat și nu s-a pierdut, rămânând în aceeași cantitate până în prezent.

A invocat că, „Tradn Grup” SRL nu a prezentat informația contabilă privind data luării la evidență contabilă a bunurilor menționate și valoarea de bilanț cu care au fost înregistrate, nu a prezentat informația din evidența contabilă privind valoarea de bilanț la data sustragerii bunurilor - ținând cont de uzura acestora, careva acte de transport a acestor bunuri de la un șantier la altul, etc. Neprezentarea lor ne arată că aceste acte care ar trebui să existe la orice societate comercială la „Tradn Grup” SRL lipsesc cu desăvârșire, ținând cont și de alte circumstanțe din prezenta cauză precum munca la negru (nici un martor audiat nu era angajat oficial, nici inculpatul), plăți salariale în plic și neoficiale. Din procesul-verbal de inventariere din 17.01.2020 (f.d.21) se constată că, pe șantierul de pe str. xxxxx s-a depistat lipsa schelelor și anume: cadru metalic - 628 bucăți, nastil din scândură - 614 bucăți, element orizontal - 308 bucăți, diagonala mare - 252 bucăți. Această cantitate de bunuri lipsă nu corespunde cu cele indicate în învinuire. Să înțelegem din acest act de inventariere că celelalte bunuri din învinuire de fapt nu lipseau? Acest act de inventariere ne demonstrează încă odată haosul și lipsa totală a evidenței bunurilor care domnește la „Tradn Grup” SRL. Până la urmă nu este clar - care bunuri ar fi fost sustrase, cele din facturi sau cele din actul de inventariere.

Totuși, conform procesului verbal de cercetare la fața locului din 06.02.2020 și a ordonanței de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 06.02.2020 - au fost indicate alte bunuri decât cele menționate în învinuire și anume: 100 rame metalice cu lungimea de 2m, 16 rame de culoare albastră cu lungimea de 2m, 92 țevi cu cârlig cu lungimea de 3.5m, 70 de țevi cu lungimea de 3m, 207 podini din lemn, 40 țevi din metal (lungi-scurte). Denumirea acestor bunuri ridicate la 06.02.2020 nu corespunde cu denumirea bunurilor indicate ca fiind sustrase. 28. Din bunurile indicate ca fiind sustrase în învinuire nu este nici un bun cu lungimea de 3,5 m (țeava cu cârlig ridicată indicată în procesul-verbal din 06.02.2020). Totodată au fost ridicate 40 țevi din metal lungi-scurte nefiind clar căror bunuri se atribuie acestea. Chiar și din actul de constatare a valorii bunurilor preluate de la Mustafenco Gheorghe este neclar cum oare au fost preluate de la Mustafenco, dacă acestea au fost ridicate din or. xxxxx. Instanța a recalificat acțiunile inculpatului de la art.186 alin.(5) Cod penal la art.186 alin.(4) Cod penal, argumentând prin faptul că a fost demonstrată sustragerea bunurilor indicate în procesul-verbal din 06.02.2020. Dar, instanța a calificat valoarea și cantitatea felul acestor bunuri ridicate doar conform alegațiilor părții civile, potrivit facturilor de achiziție fără a oferi posibilitatea de a constata valoarea acestor bunuri de un expert. Anume din acest motiv a solicitat efectuarea expertizei, or, stabilirea cantității și valorii exacte a bunurilor putea ajuta instanța la stabilirea exactă a proporțiilor conform art.126 Cod penal. Dar în prezenta cauză partea vătămată are dreptul să evalueze bunurile care ar fi fost sustrase după bunul său plac. Rolul instanței cat și a acuzării este de a stabili adevărul într-o cauză, să examineze cauza sub toate aspectele, indiferent de durată.

Totodată, nu au fost stabilite probe exacte pentru a-l condamna pe Mustafenco Gheorghe, iar versiunile înainte de apărare au fost respinse de către instanță fără o verificare amplă, fără a fi înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Astfel, instanța inferioară nu a

intrat în esența problemei de fapt și de drept fiind prezente discrepanțe între cele reținute de instanța inferioară și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea de către instanțele inferioare a unor concluzii premature și în lipsa unui probatoriu indubitabil care ar duce la convingerea certă că inculpatul a săvârșit infracțiunea încriminată.

Rezumând cele menționate, a constatat că prima instanță urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui Mustafenco Gheorghe să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora conform art.394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală. Contrar acestor stricte prevederi, prima instanță selectiv a apreciat câteva probe, ignorând altele, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, respingând și cererea apărării de efectuare a expertizei merceologice. În lumina celor enunțate, consideră că informațiile conținute în actul de acuzație sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptei inculpatului conform normei penale incriminate. Or, nu au fost prezentate probe care să confirme vinovăția lui Mustafenco Gheorghe.

Astfel, în acțiunile inculpatului Mustafenco Gheorghe lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii ce i se incriminează, nu au fost prezentate probe exacte care ar demonstra vinovăția inculpatului și de către instanța de judecată urmează a fi adoptată o sentință de achitare în privința lui Mustafenco Gheorghe. Analizând și personalitatea inculpatului, se observă că acesta nu este predispus la comiterea de infracțiuni, este fără antecedente penale, lucrează în construcții, câștigându-și sursele de venit în mod cinstit prin muncă.

3.2. În motivarea cererii de apel inculpatul a invocat că, atât organul de urmărire penală, cât nici prima instanță nu a demonstrat că aceste schele au aparținut SRL „Trand Grup”, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva probe care să constate existența la balansa SRL „Trand Grup” a schelelor la care pretind sau că anume aceste schele au fost în posesia SRL „Trand Grup”.

A susținut că, prețul real al schelelor nu a fost stabilit, or, nu s-a luat în considerație anul, luna de procurare a lor, timpul de exploatare a acestor schele, la materialele cauzei nu a fost prezentat actul de constatare a mentenanței(metrologia) tehnică a pretinselor schele, cât și stabilirea uzurii lor, care să confirme prețul real al pretinselor schele.

4. La data de 10.12.2021 avocatul Pavel Grițco în numele inculpatului Mustafenco Gheorghe, a depus plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin care a solicitat admiterea prezentei plângeri, constatarea faptului că Mustafenco Gheorghe a fost deținut în perioada mai 2020 – până în prezent în Penitenciarul nr.13 - Chișinău, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și aplicarea în privința lui Mustafenco Gheorghe a prevederilor art.art.385, 473²-473⁴ Cod de procedură penală.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2022, s-a admis din alte motive, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată Valentina Ciobanu și apelul avocatului Grițco Pavel în numele inculpatului și apelul inculpatului Mustafenco Gheorghe, s-a casat parțial în latura penală sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mustafenco Gheorghe recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, s-a liberat de pedeapsa penală în baza Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia,

în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Mustafenco Gheorghe se eliberează imediat din arest dacă nu este deținut pe alte cauze penale.

S-au mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

5.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a constatat că, Mustafenco Gheorghe în perioada de timp din luna xxxxx, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. xxxx, mun. xxxx, a sustras în mod tainic, Cadru metalic (Rame metal.cu lung.2 m, Rame cui albastra l=2m) 100+16=116 x 671.25 lei buc în sumă de 77 865 lei, Element orizont (Țevi cu L=3m,) 70x 169.56 în sumă de 11 870 lei, Diagonala mare (Țevi din metal lungi-scurte) 40x346.52 în sumă de 13 861 lei, Nastil din scândura (Podini din lemn)207x296 în sumă de 61 272 lei, Scări metalice (Țevi cu chirlig L=3.5m) 92x237 în sumă de 21 804 lei, după care, cu bunurile sustrate, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, în rezultat, cauzând SRL „Tradn Grup”, reprezentat de către Mihail Șontea, daune materiale în proporții mari, în sumă totală de 186 672 lei și corect a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Mustafenco Gheorghe în baza art.186 alin.(4) Cod penal, pe semnele furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții mari

Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor: declarațiile inculpatului Mustafenco Gheorghe care, fiind audiat în ședință judiciară, nu și-a recunoscut vinovăția; declarațiile suplimentare date în cadrul instanței de apel de către inculpatul Mustafenco Gheorghe; declarațiile reprezentantului părții vătămate Șontea Mihail date în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Clepa Pavel audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Vartic Mihail audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Eșanu Dumitru audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Sîrbu Iulian care fiind audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Untu Ion audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Pînzari Gheorghe audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Moroșanu Valeriu audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Armașu Sergiu audiat în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Godoroja Eugeniu audiat în cadrul ședinței de judecată; proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 21.01.2020 (f.d.13-21, vol. I); ordonanță și procesul verbal de ridicare din 02 iunie 2020 (f.d.78-82, vol. I); procesul-verbal de cercetarea la fața locului în gospodăria din or. xxxxx, str. xxxx, prin care au fost ridicate mai multe bunuri ce-i aparțin SRL „Trand Grup” (f.d.68-74, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 23.06.2020, prin care fiecare dintre participanți și-au menținut declarațiile (f.d.185-188, vol. I); acțiune civilă în procesul penal depusă de reprezentantul SRL „Trand Grup”, Cristina Doga (f.d.5-9, vol. III). - Act de constatare a valorii bunurilor (schele) preluate de la Mustafenco Gheorghe potrivit valoarea pagubei pricinuite prin infracțiune constituie 756 178,42 lei (f.d.10, vol. III). Date cu privire la situația financiară pentru anul 2019 prezentate de către SRL „Tradn Grup” în adresa Biroului Național de Statistică, totodată se informează că, pentru anul 2020 SRL „Tradn Grup” nu a prezentat situația financiară în adresa Biroului Național de Statistică.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a constatat că, prin acțiunile sale, inculpatul Mustafenco Gheorghe a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(4) Cod penal. De asemenea, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale, iar sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a

bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun și trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil.

Instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, nu s-a demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de furt, cât și că lipsește obiectul infracțiunii, nu pot fi reținute, or, reprezentantul părții vătămate Șontea Mihail a indicat în actul de sesizare a organelor de poliție că Mustafenco Gheorghe de la obiectul unde SRL „Tradn Grup” efectua lucrări de termo-izolare a sustras 962 buc., de cadru metalic, prețul unuia de 671 lei 25 bani, în sumă de 645 743 lei, 715 buc., de element orizontal, prețul unuia de 169 lei 56 bani, în sumă de 121 240 lei, 251 buc., de diagonal mare, prețul unuia de 346 lei 52 bani, în sumă de 56 977 lei, 1326 buc., de nastil din scândură, prețul unuia de 296 lei, în sumă de 392 496, 112 scări metalice, prețul unuia de 237 lei, în sumă de 26 544 lei, cauzându-i SRL „Tradn Grup”, daune în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 1 243 000 lei (f.d.13, vol. I).

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin acțiunea civilă înaintată instanței de judecată SRL „Tradn Grup” reprezentată de avocatul Cristina Doga, își concretizează cerințele și indică că suma prejudiciului constituie deja 1 273 000 lei și anume că, peste o perioadă de timp s-a depistat că Mustafenco Gheorghe a mai sustras din cadrul întreprinderii două elevatoare electrice de ridicare a materialelor, cu cablu metalic, prețul unuia fiind de 15 000 lei, în sumă de 30 000 lei și care sunt confecționate pe timpul Uniunii Sovietice (f.d.5-9, vol. III), cerințe legal respinse de instanța de fond, or, potrivit actului de inventariere (f.d.21, vol. I), cât și actului de învinuire (f.d.191-201, vol. I), inculpatului Mustafenco Gheorghe nu i se înaintează asemenea învinuiri precum că ultimul ar fi sustras și aceste două elevatoare electrice de ridicare a materialelor, cu cablu metalic, prețul unuia fiind de 15 000 lei, în sumă de 30 000 lei, soluție întemeiată și reținută de instanța de apel. Potrivit procesului verbal de inventariere din 17.01.2020 Comisia de inventariere internă a SRL „Tradn Grup” a petrecut inventarierea la șantierul de pe adresa mun. xxxxx, unde s-a constatat lipsa de utilaj (schele) pentru efectuarea lucrărilor de fațade în mărime de 3000 m² și anume: Cadru metalic – 628 buc. (x 542,50 lei = 340690 lei), Nastil de scândură – 614 buc. (x 246,67 lei = 151 455,38 lei) Element orizontal – 308 buc. (x 136,71 = 42 106,68 lei), Diagonala mare 252 buc. (x 189,17 lei = 47 670,84 lei), ceea ce în total constituie suma de 581 922,9 lei, dar nicidecum suma de 1 243 000 lei după cum se solicită în actul de sesizare a organelor de drept, cât și în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel a reținut constatările primei instanțe precum că, prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă de către inculpatul Mustafenco Gheorghe îndreptată împotriva patrimoniului SRL „Tradn Grup” constituie bunurile sustrate de la șantierul unde SRL „Tradn Grup” efectua lucrări de termoizolare a fațadelor și care ulterior au fost evaluate la suma de 186 672 lei, ceea ce se confirmă prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 06.02.2020 efectuat în or. xxxxx, unde au fost depistate bunurile sustrate, urmat de fișa fotografică (f.d.68-74) și prin Ordonanța de transmitere a corpurilor delictive lui Godoroja Eugeniu, care a primit la păstrare Cadru metalic (Rame metal cu lung.2 m, Rame culoare albastra l=2m) 100+16=116 x 671.25 lei buc. în sumă de 77 865 lei, Element orizont (țevi cu L=3m,) 70x 169.56 în sumă de 11 870 lei, Diagonala mare (țevi din metal lungi-scurte) 40x346.52 în sumă de 13 861 lei, Nastil din scândura (Podine din lemn) 207x296 în sumă de 61 272 lei, Scări metalice (țevi cu cârlig L=3.5m) 92x237 în sumă de 21 804 lei, confirmat prin recipisa depusă de Godoroja Eugeniu (f.d.76-77 vol.1).

Instanța de apel a respins și alegațiile acuzatorului de stat invocate în cererea de apel, precum că, prima instanță greșit a recalificat acțiunile inculpatului Mustafenco Gheorghe de la prevederile alin.(5) art.186 Cod penal la prevederile art.186 alin.(4) Cod penal, invocând că prin infracțiunea comisă ultimul a cauzat părții vătămate un prejudiciu deosebit de mare, or, potrivit argumentelor expuse supra s-a constatat cu certitudine că, prejudiciul cauzat SRL „Tradn Grup” constituie 186 672 lei, ceea ce depășește 20 salarii minime prognozate pentru anii 2019, 2020, dar nu depășește 40 salarii minime stabiliți pentru acești ani și constituie prejudiciul în proporții mari.

În acest context, instanța de apel a subliniat că, prin Legea nr.207 din 29.07.2016, în conținutul art.126 alin.(1) Cod penal au fost introduse modificări, conform cărora se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Astfel, potrivit Hotărârii Guvernului nr.21 din 18.01.2019 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019, este în mărime de 6 975 lei. Respectiv, din prevederile normelor indicate rezultă că, prejudiciul cauzat în proporții mari prevede în suma 139,000 lei ce constituie 20 salarii medii pe economie, iar proporțiile deosebit mari prevăd în suma 279,000 lei ce constituie 40 salarii medii pe economie. Totodată, potrivit Hotărârii Guvernului nr.678 din 27.12.2019 privind aprobarea mărimii salariului mediu lunar pe economie pentru 2020, cuantumul salarial mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2020, este de 7.953 lei. Respectiv, din prevederile normelor indicate rezultă că, prejudiciul cauzat în proporții mari prevede în suma 159,060 lei ce constituie 20 salarii medii pe economie și proporții deosebit de mari prevede suma de 318,120 lei, ce constituie 40 salarii medii pe economie.

La fel, instanța de apel a relevat că, nu pot fi reținute alegațiile avocatului, de comun cu inculpatul Mustafenco Gheorghe precum că, acuzatorul de stat nu a demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, or, versiunea acuzării este susținută prin probe pertinente, care în mod direct indică asupra vinovăției inculpatului Mustafenco Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, printre care declarațiile reprezentantului părții vătămate Șontea Mihail care a relatat că activează în calitate de manager la SRL „Trand Grup” din anul 2004-2005, care se ocupă cu termoizolarea fațadelor. În luna octombrie 2019 cet. Mustafenco Gheorghe a fost angajat pe un termen de probă în cadrul companiei. Ca maestru, avea în gestiune aproximativ 20 oameni. În luna ianuarie 2020 la data de 23-24, oamenii care erau subalternii lui Gheorghe au venit la oficiu cu nemulțumiri că nu erau plătiți până la urmă și erau supuși altor munci în afara lucrului ce ține de fațade. După care aceștia au povestit că au fost supuși ca să încarce aceste schele metalice într-o autospecială și duse într-un loc necunoscut. După cele povestite de alt lucrător, care i-a comunicat unde este o parte din schele, s-au deplasat la fața locului și oamenii le-au arătat, după care a depus plângere la poliție. Circumstanțele date se confirmă prin declarațiile martorului Armașu Sergiu din ședința de judecată și declarațiile martorului Pînzari Gheorghe.

Mai mult, vinovăția lui Mustafenco Gheorghe în comiterea infracțiunii de furt se mai demonstrează și prin procesul verbal de cercetare la fața locului și planșele fotografice potrivit căruia obiectul cercetării îl constituie locuința din or. xxxxx, unde au fost depistate și ridicate mai multe bunuri (schele) ce aparțin SRL „Trand Grup” (f.d.68-74, vol. I), ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 06.02.2020 (f.d.75, vol. I), ordonanța de transmitere a corpurilor delictive din 15.06.2020 și recipisa, prin care se confirmă faptul restituirii bunurilor reprezentantului părții vătămate Godoroja Eugeniu (f.d.76. 77, vol. I).

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile avocatului precum că, acțiunile inculpatului Mustafenco Gheorghe nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(4) Cod penal. Din totalitatea semnelor obiective și subiective, instanța de judecată a constatat că, sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului Mustafenco Gheorghe, sub aspectul comiterii infracțiunii de furt în forma calificată și la argumentarea încadrării juridice a acțiunilor ultimului în baza art.186 alin.(4) Cod penal. La fel, nu sunt reținute - ca fiind plauzibile, argumentele apărării privind achitarea inculpatului, or, de către prima instanță au fost cercetare probele, verificate în ședința instanței de apel, fiind analizate prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

De asemenea, instanța de apel a respins și celelalte argumente expuse de către partea apărării în susținerea apelului înaintat, or, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns

detaliat la fiecare argument avansat de părți, iar extinderea la care se aplică această obligația de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În general, argumentele aduse de către avocatul Grițco Pavel și inculpatul Mustafenco Gheorghe, în cererile de apel au făcut obiectul cercetării în prima instanță și nu și-au găsit confirmarea, sentința fiind una legală, motivată și întemeiată.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpatului Mustafenco Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, potrivit elementelor constitutive ale furtului, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții mari. Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Sentința a fost criticată de avocatul Grițco Pavel și de către inculpatul Mustafenco Gheorghe, solicitând adoptarea unei soluții de achitare.

Acuzatorul de stat a contestat sentința în partea încadrării juridice a infracțiunii comise de către inculpatul Mustafenco Gheorghe, cât și în latura penală privind individualizarea greșită a pedepsei penale, astfel că instanța de apel a admis aceste apeluri, din alte motive decât cele invocate în apelurile declarate, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care-l va libera de pedeapsa penală pe Mustafenco Gheorghe în baza Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Subsecvent, celor relatate supra, instanța de apel a statuat de a aplica în privința inculpatului Mustafenco Gheorghe, prevederile art.2 din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, din următoarele considerente.

În cadrul ședinței de judecată în apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în privința inculpatului Mustafenco Gheorghe poate fi aplicat actul amnistiei, or, acesta anterior nu a beneficiat de actul de amnistie sau de grațiere, în privința lui nu a fost încetat procesul penal, în legătură cu împăcarea părților de 3 sau mai multe ori, anterior nu a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

Instanța de apel a constatat că, la cazul dedus judecătii, inculpatul Mustafenco Gheorghe nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art.6 din Legea nr.243. Din aceste considerente, faptele incriminate ce țin de furt, constatate în ședința instanței de apel, cât și persoana inculpatului Mustafenco Gheorghe, care conform revendicării se constată că, ultimul nu a fost condamnat anterior pentru săvârșirea infracțiunilor grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, în privința lui nu a fost încetat procesul penal la împăcarea părților, acesta nu a mai beneficiat de actul de amnistie sau de grațiere, nu se află la evidența medicului psiholog și narcolog, în prezenta cauză nu a recunoscut vinovăția, inculpatul se liberează de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea actului de amnistie, or, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și altor consecințe.

Cu referire la cererea avocatului Grițco Pavel, privind aplicarea prevederilor art.art.385 alin.(5), 473²-473⁴ Cod de procedură penală în privința inculpatului Mustafenco Gheorghe, care potrivit informației prezentate de administrația instituției penitenciare nr. xxxxx din 03.11.2021 se află în detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău începând cu data de 01.06.2020 până în prezent, instanța de apel o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, dat fiind că, în speță, prevederile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală în privința ultimului nu pot fi aplicate, or, acesta a fost liberat de răspundere penală. Potrivit prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv,

prin urmare în privința acestuia nu poate fi aplicat remediul compensator prevăzut de art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, iar ultimul este în drept să se adreseze cu acțiune civilă, deoarece nu este clar mecanismul de compensare pentru deținerea în condiții inumane.

Mai mult, avocatul a solicitat aplicarea în privința inculpatului Mustafenco Gheorghe a prevederilor art.art.473²-473⁴ Cod de procedură penală, însă potrivit art.473¹ alin.(1), (2) Cod de procedură penală, împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare, detențiune pe viață), condamnatul, precum și alte persoane ale căror drepturi și interese legitime au fost încălcate de aceste organe, pot declara plângere judecătorului de instrucție din instanța în a cărei rază teritorială se află organul respectiv. Soluționarea plângerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art.471 Cod de procedură penală. Încheierea privind soluționarea plângerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art.472 Cod de procedură penală. Astfel, cu asemenea plângere condamnatul Mustafenco Gheorghe și avocatul acestuia Grițco Pavel sunt în drept să se adreseze judecătorului de instrucție din instanța în a cărei rază teritorială se află organul respectiv și nicidecum în procedura examinării cererii de apel.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către;

- procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

- avocatul Grițco Pavel cu inculpatul, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

6.1. În susținerea recursului procurorul invocă că, instanța de apel în hotărârea adoptată a însușit în mod real motivele primei instanțe privind reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului de la art.186 alin.(5) Cod penal, la art.186 alin.(4) Cod penal, preluând constatările și lucrările acesteia, reținând doar un alt temei de intervenire în soluția adoptată (din oficiu), astfel încât a acționat cu derogare de la prevederile procesual penale, precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în Hotărârii nr.22 din 12.12.2005, (cu modificările ulterioare), privind practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia este inadmisibilă promovarea unei reeditări a judecății care a avut loc în prima instanță, or la o nouă rejudecare instanța de apel are ca obiect de reexaminare acele dispoziții din hotărâre care au fost greșit sau nelegal soluționate.

Susține că, interpretările eronate oferite de către instanța de apel în prezenta cauză penală, denotă că instanța de apel nici nu a pătruns în esența problemelor de drept procesual criticate de autorul apelului, fapt prin ce a generat o situație de incertitudine, or această abordare de drept (reîncadrarea juridică a acțiunilor) nu putea fi invocată declarativ și expusă într-o formulă deficitară, devreme ce potrivit prevederilor art.6 alin.(1) din Convenție, instanțele de judecată la examinarea cauzei au obligația de a-și motiva hotărârile.

Atestă că, temei pentru excluderea a calificativului (cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari) atât prima instanță cât și instanța de apel au invocat aprecierea pagubei cauzate părții vătămate în mărime de 1.243.000 lei, ca fiind unul neclară și confuză, or aceasta a fost formulat într-un mod abstract și declarativ. În opinia instanțelor de judecată, suma prejudiciului cauzat în valoare de 1 272 994, 42 lei, nu a fost dovedită de către acuzare, nici ca existând, nici ca prejudiciu cauzat prin furt de către Mustafenco Gheorghe, devreme ce declarațiile prezentate de partea vătămată la diferite etape a procesului penal, conțin divergențe și sunt contradictorii în privința bunurilor și sumei pretins a fi sustrate. Însă, analizând declarațiile reprezentantului părții vătămate la toate etapele examinării cauzei penale, se constată că, în sesizare dânsul inițial a specificat că: „prin această infracțiune societății SRL „Tradn Grup”, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 243 000 lei, ca mai apoi să reitereze aceiași poziție și în cadrul audierii sale în prima instanță și cea de

apel, precum suma prejudiciului a fost evaluată în urma inventarierii, iar actul de inventariere întocmit în acest sens la 17.01.2020, a fost prezentat și anexat la materialele cauzei penale.

Consideră că, determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „deosebit de mari” este prerogativa organului de urmărire penală, având ca bază declarațiile oferite de partea vătămată, care după convingerea sa lăuntrică, ținând cont de circumstanțele cărora aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să le evalueze în dependență de prejudiciul ce i s-a cauzat. Faptul că o bună parte din bunuri care au fost indicate de către partea vătămată ca fiind sustrate, ulterior au fost găsite și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la adresele unde domiciliu temporar inculpatul (chirie), nu poate condiționa reîncadrarea juridică a acțiunilor făptașului Mustafenco Gheorghe, cu excluderea agravantei proporții deosebit de mari, or aceasta a putut fi valorificată ca o circumstanță atenuată la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, inclusiv la soluționarea chestiunii de complimentare privind acțiunea civilă. Remarcă faptul că, sesizând organele de drept privind sustragere pe ascuns a bunurilor, de către Mustafenco Gheorghe, partea vătămată de la bun început a specificat care este cuantumul prejudiciului cauzat de către ultimul, evaluându-l în volum deplin. Victima nu putea fi lipsită de o apărare eficientă, prin prisma legii penale, atâta timp cât funcționează principiul umanismului fixat la art.4 Cod penal, conform căruia întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societății.

La adoptarea soluției, instanțele de judecată urmau să țină cont de faptul că, discrepanța dintre cuantumul prejudiciului cauzat prin infracțiune 1.243.000 lei și volumul pretențiilor formulate de reprezentantul părții vătămate în acțiunea civilă - 1.272.994 lei, ulterior modificate printr-o cerere de concretizare la suma de 1.086.325 lei, a fost condiționată de faptul că din volumul total a acestor pretenții a fost exclus prejudiciul material compensat ca urmare a restituirii a bunurilor care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate pe adresele unde domiciliu temporar inculpatul.

Afirmă că, cele invocate denotă că, doar în baza propriei convingeri subiective, instanța de apel eronat a decis că în cazul dat nu poate fi imputată circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, deoarece acesta diferă de pretențiile care ulterior au fost formulate și susținute de către partea vătămată în cadrul acțiunii civile, or instanța de apel verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei, respectiv să dezvăluie concluzia de reîncadrare a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acestuia, fapt ce pe caz n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

6.2. În susținerea recursului avocatul Grițco Pavel cu inculpatul susțin că, în urma cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că - acțiunile inculpatului totalmente sunt contrare învinuirii aduse de acuzatorul de stat și că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii de care este învinuit nu a fost demonstrată. De către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că în acțiunile inculpatului ar fi fost careva elemente constitutive ale infracțiunii de care este învinuit.

Afirmă că, examinarea în instanța de judecată a probelor prezentate de către acuzator nicidecum nu a confirmat cele imputate lui Mustafenco Gheorghe, ci dimpotrivă a confirmat faptul că urmărirea penală pe caz a fost efectuată superficial și unilateral, fără a stabili cu certitudine circumstanțele cauzei și totodată a creat mai multe dubii care nu pot fi înlăturate.

Remarcă faptul că, SRL „Tradn Grup” nu a prezentat informația contabilă privind data luării la evidență contabilă a bunurilor menționate și valoarea de bilanț cu care au fost înregistrate, nu a prezentat informația din evidența contabilă privind valoarea de bilanț la data sustragerii bunurilor ținând cont de uzura acestora, careva acte de transport a acestor bunuri de la un șantier la altul, etc. Neprezentarea lor arată că aceste acte care ar trebui să existe la orice societate comercială, inclusiv și la SRL „Tradn Grup” - lipsesc cu desăvârșire, ținând

cont și de alte circumstanțe din prezenta cauză precum munca la negru (nici un martor audiat nu era angajat oficial și nici inculpatul), plăți salariale se făceau în plic și erau neoficiale.

Din procesul-verbal de inventariere din 17.01.2020 (f.d.21) rezultă că, pe șantierul de pe str. Milescu Spătaru 11 s-a depistat lipsa schelelor și anume: cadru metalic - 628 bucăți, nastil din scândură - 614 bucăți, element orizontal - 308 bucăți, diagonala mare - 252 bucăți. Această cantitate de bunuri lipsă nu corespunde cu cele indicate în învinuire. Prin urmare, se poate deduce - din acest act de inventariere, că celelalte bunuri invocate în actul de învinuire, de fapt nici nu lipseau. Acest act de inventariere demonstrează încă odată haosul și lipsa totală a evidenței bunurilor care a domnit la SRL „Tradn Grup”. Până la urmă nu este clar - care anume bunuri ar fi fost sustrase, cele din facturi sau cele din actul de inventariere.

Instanța a recalificat acțiunile inculpatului din art.186 alin.(5) Cod penal - în art.186 alin.(4) Cod penal, argumentând prin faptul că a fost demonstrată sustragerea bunurilor indicate în procesul-verbal din 06.02.2020. Însă, instanța a calificat valoarea, cantitatea și felul acestor bunuri, doar conform alegațiilor părții civile, potrivit facturilor de achiziție, fără a oferi posibilitatea de constata valoarea acestora de un expert.

După cum reiese din declarațiile martorilor, bunurile au fost sustrase de pe șantierul de pe str. xxxx și nu de pe str. xxxx. Conform hărții administrative a mun. xxx se află în s. Centru. Deci Inspectoratul de Poliție Centru urma să efectueze urmărirea penală pe acest caz și nu Inspectoratul de Poliție Ciocana.

Instanțele nu au intrat în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezente discrepanțe între cele reținute de instanțe și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea de către instanțele inferioare a unor concluzii premature, în lipsa unui probatoriu indubitabil, care ar duce la convingerea certă că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

Încă prima instanță urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui Mustafenco Gheorghe și conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală să aprecieze fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art.394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de fond, selectiv a apreciat câteva probe, ignorând celelalte, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, respingând și cererea apărării de efectuare a expertizei merceologice.

Consideră că, informațiile conținute în actul de acuzație sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptei inculpatului conform normei penale incriminate. Reamintim că, potrivit art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Atestă că, instanțele nu au constatat și nu au apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată lui Mustafenco Gheorghe în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, în coraport cu art.6 din Convenție, precum și cu jurisprudența CtEDO. Analizând partea motivantă a deciziei instanței de apel se poate de conchis cu certitudine că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelanți. Este necesar ca în mod precis și explicit, prin argumente temeinice și suficiente, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării cauzei, cu excluderea contradicțiilor existente. Lipsa unei motivări adecvate într-o hotărâre judecătorească, afectează grav respectarea drepturilor legale a părților - la un proces echitabil.

Contrar celor reținute, la adoptarea soluției, instanța de apel nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, nu a pătruns în esența problemelor de fapt și de drept, acceptând concluzii de ordin general cu privire la calificarea faptei imputate inculpatului. Instanța de apel a examinat în mod superficial temeiurile din apelul părții apărării și nu a formulat careva raționamente plauzibile vizavi de respingerea alegațiilor apărării din cererea de apel. De fapt, instanța de apel nu s-a expus în nici un mod asupra apelului. Instanța de apel nu a procedat la o examinare proprie a circumstanțelor acestei cauze și nu a respins motivat fiecare argument invocat de partea apărării.

Conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a cercetat probele și argumentele prezentate de către partea apărării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată. De asemenea, nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

7. Referință a fost depusă de către avocatul Doga Cristina în numele părții vătămate SRL „Tradn Grup”, prin care a solicitat respingerea recursului avocatului Grițco Pavel cu inculpatul, ca fiind inadmisibil și a admite recursul procurorului, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Referință asupra recursului declarat de către procuror a depus avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului, prin care a solicitat ca recursul să fie declarat inadmisibil.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi admise, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora sa pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Completul de judecată constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Din conținutul recursurilor declarate, completul de judecată reține că recurenții invocă temeiurile pentru casare prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și anume: „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând argumentele recursurilor prin prisma temeiurilor de casare invocate, completul de judecată constată că acestea și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează.

Potrivit rechizitoriului, Mustafenco Gheorghe a fost deferit justiției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, conform indicilor calificativi: „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, săvârșite în proporții deosebit de mari”, iar prima instanță reiterând în întregime cele indicate în rechizitoriu, a încadrat acțiunile inculpatului Mustafenco Gheorghe în baza art.186 alin.(4) Cod penal, „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, săvârșite în proporții mari”, indicând că a fost demonstrat furtul de schele în mărime de 186 762 lei, reținând în sentință că: Mustafenco Gheorghe, *este învinuit în aceea că* în perioada de timp din luna xxxxx, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. xxxxx, a sustras în mod tainic, 962 buc., de cadru metalic, prețul unuia de 671 lei 25 bani, în sumă de 645 743 lei, 715 buc., de element orizontal, prețul unuia de 169 lei 56 bani, în sumă de 121 240 lei, 251 buc., de diagonal mare, prețul unuia de 346 lei 52 bani, în sumă de 56 977 lei, 1326 buc., de nastil din scândură, prețul unuia de 296 lei, în sumă de 392 496, 112 scări metalice, prețul unuia de 237 lei, în sumă de 26 544 lei, după care, cu bunurile sustrate, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, în rezultat, cauzând SRL „Tradn Grup”, reprezentat de către Mihail Șontea, daune deosebit de mari, în sumă totală de 1 243 000 lei. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Mustafenco Gheorghe au fost calificate în baza art.186 alin.(5) din Codul penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, instanța de apel le-a admis din alte motive, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, a casat parțial în latura penală sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mustafenco Gheorghe recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, s-a liberat de pedeapsa penală în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **reținând la rândul său învinuirea adusă ultimului prin rechizitoriu, prin ce au fost încălcate prevederile art.385 alin.(1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, și anume, nu a fost soluționată chestiunea dacă a avut loc sau nu fapta de săvârșirea căreia este învinuit, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat.**

Completul de judecată constată că, instanța de apel de asemenea nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit practicii judiciare constante, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată.

La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Astfel, prima instanță cât și instanța de apel, nu au constatat săvârșirea faptei propriu zise, constatând doar în ceea ce se învinuiește inculpatul Mustafenco Gheorghe, prin urmare, din punct de vedere obiectiv înlăturarea de răspundere penală nu poate fi aplicată atât timp cât nu a fost constatată fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală săvârșită cu vinovăție.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În pofida acestor prescripții, potrivit sentinței, prima instanță nu a constatat fapta considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii – elemente proprii unei sentințe de condamnare, însă, în dispozitiv s-a contrazis dispunând condamnarea inculpatului conform prevederilor art.186 alin.(4) Cod penal.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Totodată, completul de judecată reține că, în situația în care instanța de apel a ajuns la concluzia reîncadrării acțiunilor inculpatului Mustafenco Gheorghe din prevederile art.186 alin.(5) Cod penal, în baza art.186 alin.(4) Cod penal, urma să dezvăluie concluzia privind reîncadrarea faptelor imputate inculpatului, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, precum și celor puse la baza soluției de recalificare, însă acestea s-au redus în a invoca că bunurile sustrase în total constituie suma de 186 672 lei, dar nicidecum suma de 1 243 000 lei, după cum se solicită în actul de sesizare a organelor de drept, cât și în rechizitoriu.

Completul de judecată consideră că, chiar dacă o bună parte din bunuri care au fost indicate de către partea vătămată ca fiind sustrase, ulterior au fost găsite și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la adresele unde domiciliile temporare inculpatul (chirie), nu poate condiționa reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Mustafenco Gheorghe, cu excluderea agravantei proporții deosebit de mari. Instanțele de judecată la adoptarea soluției urmau să țină cont de faptul că, discrepanța dintre quantumul prejudiciului cauzat prin infracțiune 1 243 000 lei și volumul pretențiilor formulate de reprezentantul părții vătămate în acțiunea civilă 1 272 994 lei, ulterior modificate printr-o cerere de concretizare 1 086 325 lei a fost condiționată de faptul că, din volumul total a acestor pretenții a fost exclus prejudiciul material compensat ca urmare a restituirii a bunurilor care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate pe adresele unde domiciliile temporare inculpatul.

Completul de judecată remarcă faptul că, instanța de apel a decis că în cazul dat nu poate fi imputată circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”, deoarece acesta diferă de pretențiile care ulterior au fost formulate și susținute de către partea vătămată în cadrul acțiunii civile, însă, instanța de apel verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei, respectiv să dezvăluie concluzia de reîncadrare a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acestuia.

Completul de judecată atestă că, decizia instanței de apel prezintă concluzii greșite și neargumentate evazive în acest sens, ce echivalează cu o motivare superficială și neclară, nefiind clarificată suma prejudiciului cauzat de către inculpatul Mustafenco Gheorghe.

Prin urmare, completul de judecată constată că, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar menționează la acest capitol că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate. Or, instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate inculpatului Mustafenco Gheorghe, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

În lumina celor reținute, se consideră că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a judeca cauza după regulile primei instanțe și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, de vreme ce cei care au responsabilitatea de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să fie în măsură să audieze victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea declarațiilor date de aceștia, evaluarea credibilității fiind o sarcină complexă care nu poate fi îndeplinită, de obicei, numai prin darea citirii declarațiilor, după cum a procedat de altfel în cauza deferită judecării instanța de apel.

Astfel, reieșind din cele constatate supra, completul de judecată menționează că, în virtutea efectului devolutiv al apelului, prevederile art.414 Cod de procedură penală, obligă instanța de control judiciar ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, iar în temeiul celor prescrise de art.417 alin.(1) pct.8) din același Cod, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea lor, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

În aceeași sferă de argumentare, completul de judecată relevă că, de regulă, rezultând din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, totodată instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar. Respectiv, la judecarea apelului, instanța urmează cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este întemeiat.

Totodată, completul de judecată mai specifică faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de partea apărării în cererea de apel, formulând niște răspunsuri neargumentate, astfel, nu a dat răspunsuri care să corespundă exigențelor impuse de art.6 CEDO care să garanteze participanților la proces dreptul la un proces echitabil. Conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, inter alia, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980).

Acest drept nu poate fi considerat ca fiind respectat efectiv, decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (cauza Perez împotriva Franței [MC] nr.47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994), ceea ce la caz nu s-a realizat.

În acest context, dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de

către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de temeiurile care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.art.417-418 Cod de procedură penală.

Instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice din nou și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le de-a apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, să dea răspuns la toate cerințele și argumentele apelantului ținând cont de motivele invocate în cererile de apel și dispozițiile expuse în prezenta decizie și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Grițco Pavel cu inculpatul, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2022, în cauza penală în privința lui *Mustafenco Gheorghe xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

Pitic Mariana

Donos Aliona